

234

Est du mod - fal - - den, kæ - re Ven, som

3 tror dog paa Guds Søn og be - der i hans

6 Frel - ser - navn din e - gen Bar - ne - bøn?

1. Est du modfalden, kære Ven,
som tror dog paa Guds Søn
og beder i hans Frelsernavn
din egen Barnebøn?

2. Se du dig op til Himmerig,
højt over Skyer graa,
hvor i vor Faders Højrehaand
jo alting monne staa.

3. Se ud saa over Jorderig,
som et Guds Barn, der ved,
at alt maa tjene dem til Gavn,
som har Guds Kærlighed.

4. Det er blandt Folk et gammelt Ord:
Hver Djævel har sin Tid;
men vist er det, enhver har tabt,
som gik mod Gud i Strid.

5. Guds Engle er saa mange Slags
som Dage i et Aar,
og hvad hans Bud det sigter til,
det rammer paa et Haar.
6. Guds Ærinde gaar hver en Storm,
om den er nok saa vild,
og ihvor gal den bryder løs,
ham tjener dog hver Ild.
7. Og naar al Verden kaster Lod
om Ære, Liv og Gods,
Udfaldet staar dog i Guds Haand,
hans Engle staar derhos.
8. Og tror du paa den Kærlighed,
han elsker Støvet med,
da læg og rejs dig i hans Aand,
vær ej for Trusel ræd!
9. Vor Tro det er vor faste Borg,
dens Spir det er vort Haab,
i den faar vi Gud Faders Aand
med Jesu Barne-Daab.

N.F.S. Grundtvig